

селижтъ ся отъ кѣмъ райскы-тѣ страны, за да развеселижтъ Скитскѣ-тѣ землиж, да одушевижтъ хубаво-то лѣто, да съживижтъ челяка и да го научжтъ да пѣе пѣсни.

¶ Жесенесь, кога Святославъ ся връщаше отъ войнѣж, тачи приносѣше жертвѣж на боговы-тѣ и гощаваше народ-атъ, той като лекъ пардъ трудѣше ся на ловъ, и съ той-зи начинъ поминуваше времѣ-то си, лѣтѣ на войнѣж, а зимѣ на ловъ; и ноцѣ и денѣ не почиваше, не блюдѣше живот-атъ си, не пазѣше главѣж-тѣ си.

¶ Олга рано ожени сына си млада войника, зашто-то ищеше да смири младѣж-тѣ му лудость. Отъ княгинѣж-тѣ си добы Святославъ двама сына: Ярополка и Олега. Але кога разцвѣтѣ сръдце-то му, той залиби хубавичкѣ Милицѣж, Олгинѣж ключницѣж. Тя бѣше дѣщерѣ на болярѣна Малоша отъ Любечъ, що ѣ възъ Днѣпрѣж близо при Чернигово. Братъ и', Добренъ Малковичъ, бѣше порастнѣлъ на едно съ Святослава, кой-то го много обѣчаше, зашто-то той бѣше сръдченъ юнакъ. Отъ Олѣж не ся утаи, ч' ѣ сынъ и' прѣстъпилъ заповѣди божиѣ, тя ся разлюти, и прати Милицѣж на село Будотино на покаянѣж.